

A Zázrak na svatbě v Káně (Jan 2,1-11):

❖ **Znamení, které označuje začátek cesty.**

- Nedostatek vína během svatební hostiny byl pro nevěstu a ženicha trapný. Díky Ježíšově zásahu však mohli předložit "dobré víno" jako vyvrcholení své hostiny (Jan 2,1-10).
- Při popisu tohoto zázraku Jan odvádí naši mysl od vody – symbolu očisty (Jan 2,6) – k vínu, novému vínu – symbolu vykoupení (1. list Korintským 11,25).

B Zázrak uzdravení setníkovy syna (Jan 4,46-54):

❖ **Znamení pro toho, kdo nemá víru.**

- Králův úředník, který žil v Kafarnaum, se zarmoucený svým nemocným synem rozhodl cestovat do Kány a požádat Ježíše, aby přišel a uzdravil jeho syna (Jan 4,46.47). Kdyby to Ježíš udělal, věřil bych v Něj.
- Z Ježíšovy odpovědi bylo patrné, že si je dobře vědom toho, co setník myslí. (Jan 4,48) Zázraky samy o sobě nedokazovaly, že Ježíš je Mesiáš (Satan sám může konat zázraky [2. Mojžíšova 7,22; Zjevení 13,13]).
- Setník se musel rozhodnout, zda věřit v Ježíše nebo ne, než byl zázrak proveden. Ačkoli to zpráva neříká, můžeme si představit setníkovy slzy prosící o život svého syna, který nyní závisel na své vlastní víře (Jan 4,49).
- Na Ježíšova slova a bez jakéhokoli důkazu o zázraku uvěřil (Jan 4,50). Jeho sebevědomí bylo takové, že se vydal na cestu a strávil noc na cestě. Když jí bylo oznámeno uzdravení jejího syna, starala se pouze o to, aby si ověřila, zda byl skutečně uzdraven v okamžiku, kdy Ježíš pronesl svá slova (Jan 4,51-53).

C Zázrak u rybníka Bethesda (Jan 5,1-47):

❖ **Znamení pro zoufalce.**

- Tváří v tvář zástupu nemocných, kteří stáli na břehu rybníka Bethesda, si Ježíš vybral toho nejzoufalejšího (Jan 5,1-5).
- Nemocný člověk rozpoznal v Ježíšově láskyplné otázce někoho, kdo mu chtěl pomoci (Jan 5,6.7). Ježíš mu však nepomohl vykonat pověřený obřad. Prostě mu přikázal: "Vstaň, vezmi lože své a chod" (Jan 5,8).
- Tváří v tvář tomuto příkazu pacient reagoval. Postavil se a jeho končetiny, ochrnuté po dobu 38 let, získaly sílu. Ten, kdo udělal nohy, obnovil ty své.
- Později Ježíš identifikoval jeho nemoc jako důsledek jeho hříchů (Jan 5,14). Nemoc může, ale nemusí být přímým důsledkem našeho hříchu. Ale bez ohledu na jejich původ má Bůh moc uzdravit naše nemoci (Jakub 5,14,15).

❖ **Znamení pro ty, kteří nechtějí rozumět.**

- Bylo logické, že jakmile se pacient uzdravil, vrátil se domů se svými věcmi. Ale... v sobotu jsem přestoupila! (Jan 5,10). Tváří v tvář tomuto obvinění se muž bránil tím, že mu to nařídil jeho léčitel, a záležitost byla vyřešena (Jan 5,11-13).
- Myslel si, že chtějí chválit svého uzdravitele, a když se dozvěděl, že ho Ježíš uzdravil, běžel to říct těm, kteří ho o to požádali (Jan 5,14.15).
- Ale ne všichni reagovali na Ježíšova znamení stejným způsobem (Jan 5,16). Ježíš věděl, že by vzbudil předsudky, kdyby ochrnutému přikázal, aby mu v sobotu přinesl lůžko. Jejich účelem bylo přimět své protivníky přemýšlet o tom, co je důležitější, o jejich tradici nebo o uzdravení člověka. Proč to nechtěli pochopit?

❖ **Znamení bylo podpořeno svědky.**

- Když byl Ježíš obviněn z toho, že byl přestupníkem soboty, dal odpověď, která byla interpretována jako potvrzení jeho božství (Jan 5,17.18).
- Ježíš se nyní brání ve třech krocích:
  - (1) Jeho vztah s Otcem (Jan 5,19-30). To mu dává moc soudit a křísit mrtvé.
  - (2) Svědkové, kteří potvrzují jeho výpovědi:
    - (a) Jan Křtitel (Jan 5,31-35)
    - (b) Zázraky, které koná (Jan 5,36)
    - (c) Otec (Jan 5,37.38)
    - (d) Písmo (Jan 5,39)
  - (3) Tvrdost srdce jeho žalobců (Jan 5,40-47). Sám Mojžíš, v něhož podle svých slov věří, je odsoudí, protože nevěří v Toho, o němž mluvil.